

Publicerad 2006-12-09 20:48 av Poetnissa

Skrek viskande om murar

Lojaliteten

jag pratade högt om
skrek viskande till dig
krävde denna mur
av ogenomtränglig visshet

i den fanns ett tomrum
som gick på högvarv -
ständigt en fråga:
har jag gjort rätt?

Sårbarheten

vi visste redan då
hur det kan gå
då murar byggs av tvång
med missfärgat murbruk

rasar, rasar ut, rasar inåt
och det som är slut är slut
för var det dig jag ämnade döda
dig jag så gärna ville förgöra?

genom att göra precis likadant
som du
som jag

igen igen igen
och
igen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Poetnissa med Poeter.se id #9533 innehar upphovsrätten